

Biannual Journal of Applied Counseling (JAC)
2023, 13(2), 63-77
Received: 06 May 2023
Accepted: 26 Apr 2024
DOI: 10.22055/jac.2024.43678.1957
Original Article

دوفصلنامه مشاوره کاربردی
دانشگاه شهید چمران اهواز
۱۴۰۲، ۱۳(۲)، ۶۳-۷۷
دریافت: ۱۴۰۲/۰۲/۱۶
پذیرش: ۱۴۰۳/۰۲/۰۷
نوع مقاله: پژوهشی اصیل

Modeling reduce the risk of divorce based on marital intimacy, triangulation and attachment with the mediating role of Cohesion and Adaptability in married people with a history of 2 to 5 years

Arefe Kiani¹ , Esmail Sadri Damirchi^{2*}

1. PhD Student in Counseling, Department of Counseling, Faculty of Education and Psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran
2. Professor of Counseling, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran (Corresponding Author) e.sadri@uma.ac.ir

Abstract

The present study sought to propose a divorce risk reduction model based on marital intimacy, triangulation, and attachment with a focus on the mediating role of cohesion and adaptability in married people. This study was conducted using a correlational and path analysis design. The participants were 186 married people residing in Neka, a city in Mazandaran Province, Iran. The participants' ages ranged from 22 to 40 years, and they were selected through non-random convenience sampling based on Klein's formula (1998). The criteria for enrollment in the study were being married for 2 to 5 years and the age range of 22 and 40 years. The instruments used to collect the data were the Marital Instability Index (Edwards, Johnson & Booth, 1987), the Intimacy Scale (IS) (Walker & Thompson, 1983), the Triangulation Questionnaire (Yousefi & Bahrami, 2012), the Adult Attachment Scale (Collins & Reed, 1990), and the Family Adaptability and Cohesion Evaluation Scale (FACES) (Elson, Portner, & Bell, 1985). The findings revealed that marital intimacy, attachment, adaptability, and cohesion have a negative and direct effect on reducing the risk of divorce (marriage instability). In addition, 32% and 24% of the impact of marital intimacy and attachment on reducing the risk of divorce (marriage instability) can be explained through cohesion. Furthermore, 58% and 32% of the effects of triangulation and attachment on reducing the risk of divorce (marriage instability) can be explained through adaptability. The data in this study showed a relationship between intimacy, attachment, and divorce risk reduction mediated by cohesion. In addition, triangulation and attachment can reduce the risk of divorce through the mediating role of adaptability.

Keywords: Divorce risk reduction, Marital intimacy, Triangulation, Attachment, Cohesion, Adaptability

Extended Abstract

Introduction

Divorce is one of the most common and important factors that threaten families. Iran is the fourth country with the highest number of divorces in the world, and the high divorce rate indicates dissatisfaction with marital relations and a kind of emotional separation between married people, which causes great harm to married people (Mohannaee et al., 2019). Divorce is a complex event that has short and long-term legal, financial, individual, and social consequences for married people. The divorce rate has increased from 7.89% in 1996 to 25.3% in 2015 (Qorbani-Vanajemi et al., 2019). In Western societies, about half of marriages end in divorce. Moreover, according to official statistics released in Iran, the ratio of marriage to divorce is about 4/3. That is, one divorce occurs for every 3.4 marriages, accounting for 47.2% of divorces in the first five years of life (Poursardar et al., 2019). The experience of divorce affects people's adaptability in all psychological, physical, social, and emotional dimensions and causes a decrease in the performance and inefficiency of family members (Yoosefi et al., 2017). Divorce increases stress and depression, decreases mental health and quality of life, increases psychological distress, and, as a result, reduces marital intimacy

(Schaan et al., 2019). It seems that couples' unawareness of how to cope with marital problems and disputes and sometimes the irrational interference of people around them increases the risk of divorce in married people. Thus, if the husband and wife do not learn to solve their problems, their marital intimacy declines sooner or later, and the possibility of divorce increases. Accordingly, an analysis of the factors underlying divorce can greatly improve marital relationships and ultimately play a role in reducing the risk of divorce in married people. Moreover, attachment styles, triangulation, and intimacy play an effective role in predicting the reduction of the risk of divorce indirectly mediated by cohesion and adaptability. However, a review of the literature suggested that no study has yet focused on divorce risk reduction modeling based on marital intimacy, triangulation, and attachment with the mediating role of cohesion and adaptability in people married for 2 to 5 years. To this end, the present study aimed to propose a divorce risk reduction model based on marital intimacy, triangulation, and attachment with a focus on the mediating role of attachment and adaptability in married people. Thus, the main question addressed in this study is: Can marital intimacy, triangulation, and attachment mediated by cohesion and adaptability predict divorce risk reduction in married people?

Methodology

This study was conducted using a correlational and path analysis design. The participants were 186 married people residing in Neka, a city in Mazandaran Province, Iran. The participants' ages ranged from 22 to 40 years, and they were selected through non-random convenience sampling based on Klein's formula (1998). The criteria for enrollment in the study were being married for 2 to 5 years and the age range of 22 to 40 years. The exclusion criteria were psychological disorders and remarriage. First, an informed consent form was completed by all participants. Then, they completed the items in research instruments. The participants received some instructions about the objectives of the study and the completion of the questionnaires. They were also assured that their data would remain anonymous and confidential. Moreover, they were asked to answer the questions honestly. The normal distribution of the collected data was confirmed using the Shapiro-Wilk test. Afterward, the data were analyzed with smart PLS and SPSS software.

Results

The VAF values indicated that 32% and 24% of the impact of marital intimacy and attachment on reducing the risk of divorce (marriage instability) can be explained through cohesion (Table 1). Furthermore, 58% and 32% of the effects of triangulation and attachment on reducing the risk of divorce (marriage instability) can be explained through adaptability as displayed in Table 1.

Table 1
Path analysis (indirect effect) in the proposed model

Hypothesis	Mediating variables	Dependent variable	T-Sobel	Standard path coefficients	VAF	Result
Intimacy	Adaptability	Divorce risk reduction	0.68	0.016	0.11	Rejected
	Cohesion		3.07	0.10	0.32	Confirmed
Triangulation	Adaptability	Divorce risk reduction	7.95	0.22	0.58	Confirmed
	Cohesion		0.58	0.37	0.09	Rejected
Attachment	Adaptability	Divorce risk reduction	2.69	0.09	0.32	Confirmed
	Cohesion		2.35	0.20	0.24	Confirmed

Conclusion

The findings from this study confirmed a relationship between intimacy, attachment, and divorce risk reduction mediated by cohesion. In addition, triangulation and attachment can reduce the risk of divorce through the mediating role of adaptability.

Ethical considerations

First, informed consent was obtained from all the subjects and then they participated in the present study.

Funding

This research did not receive financial support from any institution and institution, and all costs during the research process were borne by the researcher.

Conflict of Interests

There is no conflict of interest between the authors.

Authors' contributions

The first author has done the initial implementation and writing of the article, and the second author

(responsible author) has been in charge of data analysis.

Acknowledgements

The authors of this article consider it necessary to thank and appreciate all the participants in the research who provided the context for conducting the research

مدل یابی کاهش ریسک طلاق بر اساس صمیمیت زناشویی، مثلث سازی و دل بستگی با نقش میانجی پیوستگی و انطباق پذیری در افراد متاهل با سابقه ۲ تا ۵ سال

عارفه کیانی^۱، اسماعیل صدری دمیرچی^{۲*}

۱. دانشجوی دکتری مشاوره، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی. اردبیل، ایران
۲. استاد گروه مشاوره، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران (نویسنده مسئول) e.sadri@uma.ac.ir

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی مدل یابی کاهش ریسک طلاق بر اساس صمیمیت زناشویی، مثلث سازی و دل بستگی با نقش میانجی پیوستگی و انطباق در افراد متاهل بود. روش پژوهش همبستگی و از نوع تحلیل مسیر بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه افراد متاهل شهر نکا بود و دامنه سنی بین آزمودنی‌ها از ۲۲ تا ۴۰ است. نمونه آماری پژوهش حاضر ۱۸۶ نفر به روش نمونه‌گیری غیر تصادفی در دسترس بر اساس فرمول (Klein, 1998) انتخاب شدند. ملاک ورود به پژوهش افراد متاهل با سابقه ۲ تا ۵ سال و دامنه سنی بین ۲۲ تا ۴۰ سال بود. برای سنجش کاهش ریسک طلاق، صمیمیت زناشویی، مثلث سازی، دل بستگی، پیوستگی و انطباق‌پذیری به ترتیب از پرسشنامه شاخص بی‌ثباتی ازدواج (Johansson & Booth, 1987)، پرسشنامه صمیمیت زناشویی (Walker & Thompson, 1983)، پرسشنامه مثلث سازی (Yousefi & Bahrami, 1391)، پرسشنامه‌ی دل بستگی (Collins & Reid, 1990) و پرسشنامه‌ی پیوستگی و انطباق‌پذیری (Elsonet et al., 1985) استفاده شد. نتایج تحلیل داده‌ها نشان داد صمیمیت زناشویی، دل بستگی، انطباق‌پذیری و پیوستگی بر کاهش ریسک طلاق (بی‌ثباتی ازدواج) اثر منفی و مستقیمی دارد. همچنین به ترتیب ۳۲ و ۲۴ درصد از تاثیر صمیمیت زناشویی و دل بستگی بر کاهش ریسک طلاق (بی‌ثباتی ازدواج) از طریق پیوستگی می‌تواند تبیین گردد. به علاوه به ترتیب ۵۸ و ۳۲ درصد از تاثیر مثلث سازی و دل بستگی بر کاهش ریسک طلاق (بی‌ثباتی ازدواج) از طریق انطباق‌پذیری می‌تواند تبیین گردد. بنابراین می‌توان گفت که بین صمیمیت، دل بستگی و کاهش ریسک طلاق با در نظر گرفتن نقش میانجی پیوستگی رابطه وجود دارد. همچنین بین مثلث‌سازی و دل بستگی بر کاهش ریسک طلاق با در نظر گرفتن نقش میانجی انطباق‌پذیری رابطه وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: کاهش ریسک طلاق، صمیمیت زناشویی، مثلث سازی، دل بستگی، پیوستگی، انطباق‌پذیری

مقدمه

خانواده اساسی‌ترین واحد اجتماعی است که منبع عواطف انسانی و کانون صمیمی‌ترین روابط و تعاملات بین فردی است (Gregorio, 2022). ایجاد و حفظ روابط صمیمانه و ارضای نیازهای عاطفی و روانی در دوران ازدواج، هنر و مهارتی است که بر سلامت روان و تجربه‌های اولیه سالم می‌افزاید، که نیازمند داشتن و کسب نگرش‌های منطقی، مهارت‌های زندگی و انجام رفتارها و وظایف فردی آنان است (Umedjanova et al., 2022). علی‌رغم اینکه در روابط زناشویی و خانوادگی بسیاری از نیازهای انسان برآورده می‌شود، با این وجود، برخی از عمیق‌ترین آسیب‌ها در این روابط رخ می‌دهد (KavehFarsani, 2021). یکی از شایع‌ترین و مهم‌ترین آسیب‌ها که نهاد خانواده را تهدید می‌کند، طلاق است. ایران چهارمین کشور دارای بیشترین طلاق در جهان است و آمار بالای طلاق نشان دهنده نارضایتی از روابط زناشویی و نوعی جدایی عاطفی بین افراد متاهل است که آسیب‌های زیادی به افراد متاهل وارد می‌کند (Mohannaee et al., 2019). طلاق رویداد پیچیده‌ای است که پیامدهای حقوقی کوتاه‌مدت و بلندمدت، مالی و فردی دارد. و مزایای اجتماعی زیادی برای افراد متاهل دارد، نرخ طلاق از ۷/۸۹ درصد در سال ۱۳۷۵ به ۲۵/۳ درصد در سال ۱۳۹۴ افزایش یافته است (Qorbani-Vanajemi et al., 2019). در جوامع غربی حدود نیمی از ازدواج‌ها به طلاق ختم می‌شود و طبق آمار رسمی منتشر شده در ایران، نسبت ازدواج به طلاق حدود ۳/۴ است. یعنی به ازای هر ۳/۴ ازدواج یک طلاق اتفاق می‌افتد که در پنج سال اول زندگی ۴۷/۲ درصد است

(Poursardar et al., 2019). تجربه طلاق، سازگاری افراد را در تمام ابعاد روانشناختی، جسمانی، اجتماعی و هیجانی تحت تأثیر قرار داده و باعث کاهش عملکرد و ناکارآمدی اعضای خانواده می‌شود (Yoosefi et al., 2017). طلاق باعث افزایش استرس و افسردگی، افت بهداشت روانی، کاهش کیفیت زندگی، افزایش تنش‌های روانی و در نتیجه کاهش صمیمیت زناشویی می‌شود (Schaan et al., 2019). نقطه مقابل طلاق، حفظ رابطه‌ای مثبت، سازنده و صمیمانه در روابط زناشویی است. صمیمیت زناشویی به معنای سطح نزدیکی همسر، اشتراک گذاری ارزش‌ها و ایده‌ها، فعالیت‌های مشترک، شناخت یکدیگر و رفتارهای عاطفی مانند ابزار محبت و نوازش است (Moon et al., 2018). داشتن روابط صمیمانه در زندگی زناشویی، مهم‌ترین چالش عاطفی در زندگی افراد متأهل و از عوامل مهم ایجاد ازدواج‌های پایدار است (Mirgain & Cordova, 2007).

افراد متأهلی که میزان صمیمیت بیشتری در روابط دارند، می‌توانند نیازهای خود را به شکل مؤثرتری به همسر خود ابراز کنند و از رضایت زناشویی بیشتری برخوردارند (Patrick et al., 2007). در مقابل نداشتن صمیمیت موجب شکست در زندگی خانوادگی می‌شود و بر سایر نقش‌های افراد متأهل مانند نقش والدینی و نقش کاری اثر می‌گذارد (Minnotte et al., 2010)، به طوری که افراد متأهل در آستانه طلاق در بیشتر موارد یکی از مهم‌ترین دلایل خود برای درخواست طلاق را بی‌توجهی یا کم توجهی همسر یا به عبارتی صمیمیت کم و روابط سرد و عاری از محبت اعلام می‌کنند (Halford et al., 2001). پژوهش‌ها نشان می‌دهند صمیمیت با رضایت از رابطه زناشویی همبستگی دارد (Yoo, Bartle-Haring et al., 2014) و در عین حال یکی از عوامل پیش بینی کننده طلاق و تعارض‌های زناشویی است (Karimi et al., 2019). نقش نبود یا ضعف صمیمیت در نارضایتی زناشویی این است که وقتی افراد متأهل با یکدیگر صمیمیت ندارند یا صمیمیت آن‌ها ضعیف است الگوهای خصمانه و تدافعی در روابط آنان شکل می‌گیرد و همین امر سبب کاهش شدید سطح رضایت زناشویی و افزایش سطح بالایی از دلزدگی زناشویی می‌شود (JavadiVala et al., 2021).

یکی از شیوه‌های ناکارآمد مدیریت هیجانات منفی و اثر گذار در کاهش ریسک طلاق در رابطه همسران مثلث سازی است. مثلث سازی ورود فرد سوم به رابطه متعارض دوتایی است تا به پایداری کمک کند از نظر بوئن چون رابطه دوتایی ذاتاً ناپایدار و حفظ تعادل آن دشوار است، مثلث در تمام سیستم‌های عاطفی از جمله خانواده‌ها به طور قطع بروز می‌کند در شرایط بدون تعارض یک مثلث وقتی شکل می‌گیرد که دونفر از اعضا از لحاظ عاطفی نزدیک یکدیگر هستند و فردی که بیرون از رابطه است، از لحاظ عاطفی فاصله دارد در طول زمان وقتی که دو فردی که از لحاظ عاطفی نزدیک هستند در رابطه شان استرس تجربه کنند فردی که بیرون رابطه قرار دارد ممکن است نزدیک‌تر شده و یکی از دو عضو دیگر که رابطه نزدیکی داشته فاصله بگیرد (Heiden Rootes et al., 2010). مثلث سازی به شکل‌های مختلفی در سیستم خانواده بروز می‌یابد رایج ترین مثلث‌ها به شکل مشکلات فامیلی مشکلات کودک یا مثلث زن و شوهر با مادرزن یا مادرشوهر است (Javadian et al., 2021).

یکی از عوامل دیگری که می‌تواند نقش پیش بین در کاهش ریسک طلاق در افراد متأهل داشته باشد، سبک‌های دلبستگی می‌باشد (Liu et al., 2021). دلبستگی پیوند هیجانی پایدار بین دو فرد است به طوری که یکی از دو طرف کوشش می‌کند نزدیکی و مجاورت با موضوع دل‌بستگی را حفظ و به گونه‌ای عمل کند که مطمئن شود ارتباط ادامه می‌یابد (Javadian et al., 2021). سبک‌های دل‌بستگی از منابع درون فردی هستند که می‌توانند سطوح تنش و ناتوانی را در موقعیت‌های ناگوار تعدیل کنند و آثار منفی تنش را کم رنگ‌تر جلوه دهند (Cowan et al., 2019). سبک‌های دلبستگی الگوی، انتظارات، نیازها هیجان‌ها و رفتارهای اجتماعی هستند که از سابقه خاص تجربیات دلبستگی و معمولاً در روابط با والدین ناشی می‌شوند (Narimani et al., 2014). اینسورث (Ainsworth, 1978) در پژوهشی گسترده سه سبک عمده دلبستگی ایمن و ناپایمانی، دلبستگی ناپایمان دوسوگرا را توصیف کرد. افراد ایمن در برقراری روابط صمیمی راحت هستند تمایل دارند برای دریافت حمایت به دیگران وابسته باشند و اطمینان دارند که دیگران آنها را دوست دارند. افراد مضطرب دوسوگرا برای برقراری روابط نزدیک تمایل شدیدی دارند؛ اما در عین حال نگرانی بسیاری از طرد شدن دارند. این افراد تصویر منفی نسبت به خود دارند ولی نسبت به دیگران نگرش مثبت دارند (Liu et al., 2020). برای افراد اجتنابی مسئله ارزشمند، خوداتکایی است این افراد زمانی که احتمال می‌رود از طرف دیگران طرد شوند، با انکار نیاز دلبستگی در حفظ تصویر مثبت از خود سعی می‌کنند افراد اجتنابی نسبت به دیگران انتظارات و نگرش منفی دارند. پژوهشگران بر این باورند که مشکلات زناشویی در سبک‌های دل‌بستگی زوج‌ها ریشه دارند، چراکه دل‌بستگی پیوند عاطفی هیجانی نسبتاً پایداری است که نقش قدرت‌مندی در زندگی عاطفی بزرگسالان دارد (Cowan et al., 2019). دل‌بستگی چهارچوبی فراهم می‌کند که به فهم دقیق و بهتر روابط زناشویی و شیوه‌های مقابله با تعارض افراد متأهل کمک می‌کند (Joulazadeh Esmaeili et al., 2020).

یکی از عواملی که می‌تواند نقشی میانجی در کاهش ریسک طلاق ایفا کند، پیوستگی و انطباق پذیری است. پیوستگی خانواده که گاهی به عنوان "خانواده‌گرایی" به آن اشاره می‌شود، به عنوان پیوندهای عاطفی که اعضای خانواده و زوجین نسبت به یکدیگر دارند، تعریف شده است. الگوی خلقی پیچیده متغیرها و مفاهیم خاصی وجود دارد که ابعاد پیوستگی را تشخیص می‌دهند و اندازه می‌گیرد. این مفاهیم عبارتند از پیوندهای عاطفی، مرزها ائتلاف‌ها، زمان فاصله دوستان تصمیم‌گیری علایق و تفریحات افراد متأهل پیوستگی به این مسئله می‌پردازد که سیستم‌ها چگونه بین جدایی و با هم بودن تعادل برقرار می‌کنند (Banford et al., 2016)؛ پرورش دهنده حامی و گرم از اصطلاحاتی هستند که برای توصیف پیوستگی به کار می‌روند (Cometto, 2014). پیوستگی چهار سطح دارد که به صورت گسسته خیلی پایین جدا شده (پایین تا متوسط)، متصل

متوسط تا بالا و در هم تنیده خیلی بالا درجه بندی می شوند (Omidi et al., 2020). انطباق پذیری به مقدار توانایی افراد خانواده یا افراد متاهل در تغییر روابط، نقش‌ها و قواعد اشاره می‌کند مفاهیم و متغیرهای خاصی که نشانه انطباق‌پذیری هستند عبارتند از رهبری (کنترل و انضباط) سبک گفتگو نقش های افراد و قواعد رابطه ای انطباق پذیری به این مسأله اشاره می‌کند که سیستم‌ها چگونه بین ثبات و تغییر تعادل برقرار کنند (D. Olson, 2011). انطباق پذیری چهار سطح دارد که به صورت خشک (خیلی پایین با ساختار پایین تا متوسط)، انعطاف‌پذیر (متوسط) تا (بالا و هرج و مرج گونه خیلی بالا) درجه بندی می‌شود (Omidi et al., 2020). ارتباطات بعد سوم الگوی حلقوی پیچیده است که به عنوان یک بعد تسهیل‌کننده در نظر گرفته شده است. برای اینکه افراد متاهل بتوانند سطوح پیوستگی و انطباق پذیری خود را به طور مناسب تغییر دهند، ارتباط یک بعد حیاتی و مهم تلقی می‌شود. به نظر می‌رسد عدم آگاهی زوج‌ها برای مقابله با مشکلات و اختلافات و گاه دخالت‌های غیرمنطقی اطرافیان باعث افزایش ریسک طلاق در افراد متاهل می‌شود و اگر زن و شوهر یاد نگیرند که مشکلات خود را حل کنند. دیر یا زود رابطه به سردی می‌گراید و احتمال طلاق افزایش پیدا می‌کند. به این ترتیب، با توجه به شواهد پژوهشی، به نظر می‌رسد که بررسی این عوامل می‌تواند کمک شایانی به روابط زوجین کرده و نهایتاً در کاهش ریسک طلاق در افراد متاهل نقش داشته باشد. همچنین با توجه به مطالب مطرح شده در سطور قبل این احتمال وجود دارد که سبک‌های دلبستگی، مثلث‌سازی و صمیمیت به طور غیر مستقیم و از طریق پیوستگی و انطباق پذیری در پیش‌بینی کاهش ریسک طلاق نقش موثری داشته باشد. با این حال نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که تا به حال پژوهشی که به بررسی مدل‌یابی کاهش ریسک طلاق بر اساس صمیمیت زناشویی، مثلث‌سازی و دلبستگی با نقش میانجی پیوستگی و انطباق در افراد متاهل با سابقه ۲ تا ۵ سال پیردازد، یافت نشد. از این رو مهم‌ترین مسأله پژوهش حاضر ارائه مدل کاهش ریسک طلاق بر اساس صمیمیت زناشویی، مثلث‌سازی و دلبستگی با نقش میانجی پیوستگی و انطباق در افراد متاهل است. به نوعی محقق به دنبال پاسخ به این سوال است که آیا بر اساس صمیمیت زناشویی، مثلث‌سازی و دلبستگی و به واسطه پیوستگی و انطباق پذیری، می‌توان کاهش ریسک طلاق را در افراد متاهل پیش‌بینی کرد یا خیر؟

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر به روش همبستگی و از نوع تحلیل مسیر است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه افراد متاهل با سابقه ۵ سال شهر نکا بود و دامنه سنی بین آزمودنی‌ها از ۲۲ تا ۴۰ است. نمونه آماری پژوهش حاضر ۱۸۶ نفر به روش نمونه‌گیری غیر تصادفی در دسترس بر اساس فرمول کلاین (Klein., 1998) انتخاب شدند. ملاک ورود به پژوهش افراد متاهل با سابقه ۵ سال ازدواج و دامنه سنی بین ۲۲ تا ۴۰ سال بود. معیار خروج شامل: اختلافات روانشناختی و ازدواج مجدد بود. ابتدا فرم رضایت آگاهانه در اختیار افراد متاهل قرار داده شد و سپس بعد از تکمیل فرم رضایت آگانه، پرسشنامه‌ها بین آن‌ها توزیع شد. در حین اجرای پژوهش توضیحات لازم در مورد نحوه پاسخ‌دهی و هدف پژوهش به افراد متاهل ارائه شد و با ذکر ملاحظات اخلاق مبنی بر محرمانه بودن اطلاعات پرسشنامه، به آن‌ها اطمینان داده شد تا صادقانه به پرسش‌ها پاسخ دهند. پس از تکمیل، پرسشنامه‌ها جمع‌آوری شد.

ابزار پژوهش

آزمون شاخص بی‌ثباتی ازدواج (The Marital Instability Index)(MII): پرسشنامه ۱۴ سوالی شاخص بی‌ثباتی ازدواج توسط ادوارز همکاران (Edwards et al., 1987)، برای سنجش و اندازه‌گیری بی‌ثباتی ازدواج بخصوص مستعد طلاق بودن تدوین شده است پاسخ‌ها به صورت هرگز صفر، گاهی ۱، اغلب اوقات ۲ خیلی اوقات ۳ نمره‌گذاری می‌شود. بنابراین، حداقل و حداکثر نمره این شاخص به ترتیب صفر و ۴۲ خواهد بود. بالاتر بودن نمره نشانگر بی‌ثباتی ازدواج احتمال بالای طلاق می‌باشد و پایین بودن نمره نشانگر ثبات ازدواج می‌باشد. ادواردز و همکاران (Edwards et al., 1987) در پژوهش خود پایایی به روش همسانی درونی با محاسبه ضریب آلفا کرونباخ را ۰/۸۵ گزارش کردند و روایی محتوای پرسشنامه را نیز تأیید کردند. در پژوهش آسا و نکان (Asa, & Nkan., 2017) روایی محتوا به روش کیفی شاخص بی‌ثباتی ازدواج توسط ده نفر از متخصصان روان‌شناسی مورد تأیید قرار گرفت (Asa & Nkan, 2017). پایایی به روش همسانی درونی با محاسبه ضریب آلفا کرونباخ ۰/۹۱ بدست آمد در پژوهش رضایی بوستانی پور و حبیبیان (Bostanipour, Habibian., 2013) شاخص بی‌ثباتی ازدواج روایی همگرایی با «پرسشنامه صمیمیت زناشویی ضریب همبستگی ۰/۵۳» گزارش شده است و روایی افتراقی با پرسشنامه سازگاری زناشویی اسپانیر» ضریب همبستگی -۰/۵۶ گزارش شد (Rezaei et al., 2013). در پژوهش اسلام‌بابا حیدری و همکاران (Eslami Babahaidari Et Al, 2021) روایی محتوا به روش کیفی مورد تأیید ۱۰ نفر از مدرسین گروه روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم قرار گرفته است و پایایی به روش همسانی درونی با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ بر روی ۲۰۲ زوج (۲۰۲) ۰/۸۵ به دست آمده است (Eslami Babahaidari Et Al, 2021). همچنین ضریب پایایی این مقیاس به روش آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۷۸ به دست آمد.

پرسشنامه صمیمیت زناشویی (The Intimacy Scale): این پرسشنامه توسط والکر و تامپسون در سال ۱۹۸۳ ساخته شد (Walker & Thompson, 1983). این ابزار دارای ۱۷ گویه است که با استفاده از مقیاس هفت درجه ای لیکرت از یک (کاملاً مخالفم) تا هفت (کاملاً موافقم) نمره گذاری و نمره این پرسشنامه با مجموع نمره گویه‌ها محاسبه می‌شود. پس، دامنه نمرات بین ۱۷ تا ۱۱۹ است و نمره بالاتر نشان دهنده صمیمیت زناشویی بیشتر می‌باشد والکر و تامپسون (Walker & Thompson, 1983) روایی سازه ابزار را تایید و پایایی آن را در پژوهش‌های مختلف با روش آلفای کرونباخ در دامنه ۰/۹۱ تا ۰/۹۷ گزارش کردند. در ایران مومنی و همکاران (Momeni et al., 2015) پایایی ابزار را با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۶ بدست آوردند.

مقیاس مثلث سازی در خانواده (The Triangulation Questionnaire): مقیاس مثلث سازی توسط یوسفی (Yousefi, 2012) ساخته شده است این پرسش نامه شامل ۱۶ ماده است که براساس نظریه ساختاری مینوچین ساخته شده است و روی یک طیف پنج درجه ای از کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم نمره گذاری می‌شود و میل به مقابله با مشکلات ارتباطی از طریق دخیل کردن شخص ثالث را ارزیابی می‌کند. روایی صوری آن توسط متخصص تأیید شده و همسانی درونی آن از طریق آلفای کرونباخ بررسی شده (a=۰/۸۷۴) و قابل قبول بود. لازم به ذکر است در پژوهش حاضر نمره کل مثلث سازی مد نظر بود. روایی سازه همگرا و واگرایی این ابزار توسط یوسفی و بهرامی بررسی و قابل اطمینان گزارش شده است. پایایی بازآزمایی این مقیاس توسط یوسفی پس از دو هفته اجرا (a=۰/۸۰) گزارش شده است.

پرسشنامه سبک های دلبستگی (The Adult Attachment Scale): این پرسشنامه شامل خود ارزیابی از مهارت‌های ایجاد روابط و خود توصیفی این پرسشنامه توسط کولینز و رید (1991) طراحی شد. شیوه شکل‌دهی به دلبستگی‌های نزدیک است و مشتمل بر ۱۸ ماده است که توسط علامت گذاری روی یک مقیاس ۵ درجه ای از نوع لیکرت برای هر ماده (که از ۱ = اصلاً ویژگی من نیست تا ۵ کاملاً ویژگی من است) سنجیده می‌شود. این پرسشنامه دارای سه زیر مقیاس و هر مقیاس شامل ۶ سوال بود. حداقل نمره پرسشنامه ۱۸ و نمره کل این پرسشنامه ۹۰ بود. کولینز و رید برپایه توصیف‌هایی که در پرسش نامه دل بستگی بزرگ سال هازن و شیور دربارهٔ سه سبک اصلی دل بستگی وجود داشت مواد پرسش نامه خود را تدارک دیده‌اند. زیر مقیاس اضطراب با دل بستگی نایمن دوسوگرا مطابقت دارد و زیر مقیاس نزدیک بودن یک بعد دو قطبی است که اساساً توصیف‌های ایمن و اجتنابی را در مقابل هم قرار می‌دهد. بنابراین نزدیک بودن در تطابق با دلبستگی است و زیر مقیاس وابستگی را می‌توان تقریباً عکس دلبستگی اجتنابی قرار داد حمیدی (2003, Hamidi). کولینز و رید (1990, Collins, Reid) نشان دادند که زیر مقیاس‌های نزدیک بودن، وابستگی و اضطراب در فاصله زمانی ۲ ماه و حتی ۸ ماه پایدار ماندند. با توجه به این که مقادیر آلفای کرونباخ در تمامی موارد مساوی یا بیش از ۰/۸۰ است، میزان قابلیت اعتماد به دست آمده زیاد است. در ایران نیز میزان پایایی با استفاده از روش آزمون - آزمون مجدد به صورت هم‌بستگی بین دو اجرا روی نمونه ای با حجم ۱۰۰ نفر آزمودنی نتایج حاصل از دو بار اجرای این پرسش نامه با فاصله زمانی یک ماه از یکدیگر بیانگر آن بود که تفاوت بین دو اجرای مقیاس ها A, D, C در RAAS معنادار نبوده است و این آزمون در سطح ۹۵٪ قابل اعتماد است، اما با توجه به همبستگی بین نتایج دو اجرا، زیر مقیاس A قابل اعتمادترین (۰/۷۵) است و در درجه بعدی، زیر مقیاس C قابل اعتماد است (۰/۷۵) و D کمترین میزان پایایی را در بین این سه زیر مقیاس داشته است (۰/۴۷) از سوی دیگر با محاسبه آلفای کرونباخ مشخص گردید که زیرمقیاس اضطراب (A) بیش‌ترین پایایی (۰/۷۴) و وابستگی (D) کم‌ترین پایایی (۰/۲۸) را دارد و پایایی زیر مقیاس نزدیک بودن در حد متوسط (۰/۵۲) است که نتایج با بررسی از طریق بازآزمایی هماهنگ بوده است (حمیدی، ۱۳۸۲).

پیوستگی و انطباق پذیری خانواده (The Family Adaptability and Cohesion Evaluation Scale)(FACES-III): اولین فرم از این مقیاس توسط السون پورتر و بل (1985)، به نقل از (Abbaspour et al., 2014) ساخته شد که شامل ۳۰ سوال، ۱۴ سؤال برای اندازه‌گیری انطباق پذیری و ۱۶ سؤال برای پیوستگی افراد متاهل بود. سوم این مقیاس (FACES-III) توسط توماس " و السون (۱۹۹۴)، به نقل از (Abbaspour et al., 2014) مورد بازنگری قرار گرفت که تعداد ماده‌های آن به ۲۰ مورد (هر خرده مقیاس ۱۰ ماده) کاهش یافت. بعد پیوستگی از هشت مفهوم شامل پیوندهای عاطفی، مرزهای، خانواده ائتلاف‌ها، فاصله زمان، دوستان، تصمیم‌گیری، علائق و تفریح و بعد انطباق پذیری نیز شامل ۶ مفهوم قاطعیت، رهبری، انضباط، گفتگو نقش‌ها و قواعد است. نمره‌های بدست آمده در ابعاد انطباق پذیری و پیوستگی برای نشان دادن خانواده های متعادل مدل حلقوی پیچیده به کار می‌رود نمره‌گذاری این مقیاس در یک طیف لیکرت ۵ درجه ای شامل تقریباً هیچ وقت (۱) بندرت (۲) گاهی اوقات (۳) اغلب اوقات (۴) و تقریباً همیشه (۵) صورت می‌گیرد و نمرات بالا در این مقیاس نشان می‌دهد که افراد متاهل از انطباق پذیری و پیوستگی بالایی برخوردارند (D. H. Olson, 2000). ضریب پایایی این مقیاس را به روش آلفای کرونباخ برای بعد پیوستگی و انطباق - پذیری به ترتیب ۰/۸۷ و ۰/۷۸ به دست آورد. همچنین Olson پایایی این مقیاس را به روش آزمون مجدد و به فاصله ۵ هفته برای پیوستگی ۰/۸۳ و برای انطباق پذیری ۰/۹۰ به دست آورد. ضریب آلفای کرونباخ را برای پیوستگی ۰/۹۱ و برای انطباق پذیری، ۰/۹۰ به دست آوردند (Olson, 2000). برای اعتباریابی همزمان مقیاس پیوستگی و انطباق پذیری خانواده از مقیاس خود گزارشی خانواده استفاده کرد و نشان داد که مقیاس پیوستگی و انطباق پذیری خانواده دارای اعتبار سازه قابل قبولی است. همچنین این مقیاس از اعتبار محتوا و اعتبار صوری قابل قبولی برخوردار بوده است. در

پژوهش دیگر برای تعیین اعتبار سازه این مقیاس با مقیاس ارزیابی عملکرد خانواده همبسته شد که ضریب همبستگی دو بعد پیوستگی و انطباق پذیری با مقیاس مذکور به ترتیب برابر ۰/۷۰ و ۰/۶۴ به دست آمد (Heidari et al., 2021).

تجزیه و تحلیل داده‌ها

نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیروویلیک مورد تایید قرار گرفت و سپس داده‌ها با نرم افزار smart pls و spss مورد تجزیه و تحلیل نهایی قرار گرفت.

یافته‌ها

ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

جدول ۱
ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیر	۱	۲	۳	۴	۵	۶
کاهش ریسک طلاق	۱					
صمیمیت زناشویی	-۰/۷۰۹**	۱				
مثلث‌سازی	۰/۵۰**	-۰/۳۷**	۱			
دلبستگی	-۰/۲۰۳**	۰/۱۵۳**	-۰/۸۶۳**	۱		
انطباق پذیری	-۰/۲۴۳**	۰/۲۲۱**	-۰/۷۵۸**	۰/۷۴۳**	۱	
پیوستگی	-۰/۳۲۶**	۰/۲۳۴**	-۰/۵۸۲**	۰/۶۵۱**	۰/۷۳۲**	۱

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد بین کاهش ریسک طلاق (بی ثباتی ازدواج) ($r=-0/56; P<0/01$) و صمیمیت زناشویی ($r=-0/52; P<0/01$)، دلبستگی ($r=-0/52; P<0/01$)، انطباق پذیری ($r=-0/52; P<0/01$) و پیوستگی ($r=-0/52; P<0/01$) ارتباط منفی و معنی‌دار و با مثلث‌سازی ($r=0/50; P<0/01$) ارتباط مثبت و معنی‌دار برقرار است.

بررسی بار عاملی بین متغیرهای آشکار با متغیرهای مکنون پرداخته می‌شود. بار عاملی مقداری بین صفر و یک است. اگر بار عاملی کمتر از ۰/۳ باشد رابطه ضعیف در نظر گرفته شده و از آن صرف‌نظر می‌شود. بار عاملی بین ۰/۳ تا ۰/۶ قابل قبول است و اگر بزرگ‌تر از ۰/۶ باشد خیلی مطلوب است.

جدول ۲

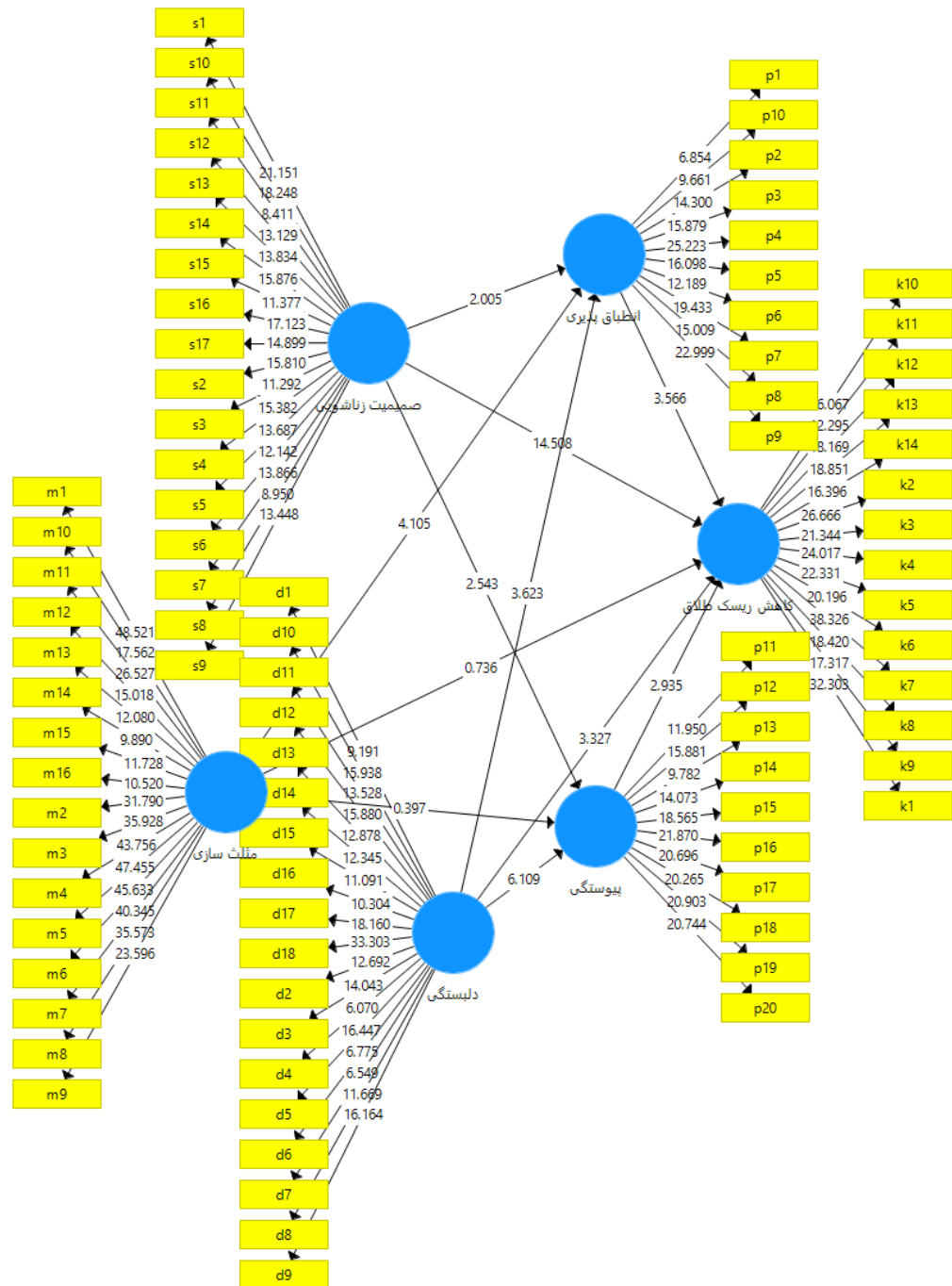
تحلیل مسیر مدل تحقیق (اثر مستقیم)

متغیرها	ضرایب مسیر	مقدار T	خطای استاندارد	معنی داری
صمیمیت زناشویی	کاهش ریسک طلاق	-۰/۷۱۰	۰/۴۷	$p<0/001$
	انطباق پذیری	۰/۰۹۱	۰/۴۵	۰/۰۴۵
	پیوستگی	۰/۱۴۸	۰/۵۸	۰/۰۱۱
مثلث‌سازی	کاهش ریسک طلاق	۰/۰۶۴	۰/۹۴	۰/۴۹۴
	انطباق پذیری	-۰/۴۴۹	۰/۱۰۹	$p<0/001$
	پیوستگی	-۰/۰۴۹	۰/۱۲۵	۰/۶۹۲
دلبستگی	کاهش ریسک طلاق	-۰/۳۸	۰/۶۳	$p<0/001$
	انطباق پذیری	۰/۱۰۷	۱/۰۰	۰/۲۸۵
	پیوستگی	۰/۶۶۵	۰/۱۰۹	$p<0/001$
انطباق پذیری	کاهش ریسک طلاق	-۰/۲۹۰	۰/۸۱	$p<0/001$
	کاهش ریسک طلاق	-۰/۲۰۸	۰/۰۷۱	۰/۰۰۳

با توجه به مقدار t و سطح معنی داری نتایج نشان داد صمیمیت زناشویی ($t=15/14$; $P<0/001$)، دلبستگی ($t=-5/29$; $P<0/001$)، انطباق پذیری ($t=-3/56$; $P<0/001$) و پیوستگی ($t=-2/93$; $P=0/003$) بر کاهش ریسک طلاق (بی ثباتی ازدواج) اثر منفی و مستقیمی دارد (جدول ۲). اما مثلث سازی بر کاهش ریسک طلاق تاثیر معنی داری ندارد ($t=0/094$; $P=0/494$) (جدول ۲).

بررسی مدل تحقیق در حالت استاندارد

نمودار ۱ روابط بین متغیرها را در حالت استاندارد نشان می دهد که بیانگر اثرات مستقیم و غیر مستقیم متغیرهای تحقیق در پژوهش حاضر است

نمودار

نتایج تحلیل مسیر فرضیه تحقیق

جدول ۳
تحلیل مسیر مدل تحقیق (اثر غیر مستقیم)

فرضیه پژوهش	نقش میانجی	T-sobel	ضریب مسیر استاندارد	آماره VAF	نتیجه آزمون
صمیمیت	انطباق پذیری	۰/۶۸	۰/۰۱۶	۰/۱۱	رد
	پیوستگی	۳/۰۷	۰/۱۰	۰/۳۲	تأیید
مثلث سازی	انطباق پذیری	۷/۹۵	۰/۲۲	۰/۵۸	تأیید
	پیوستگی	۰/۵۸	۰/۳۷	۰/۰۹	رد
دل بستگی	انطباق پذیری	۲/۶۹	۰/۰۹	۰/۳۲	تأیید
	پیوستگی	۲/۳۵	۰/۲۰	۰/۲۴	تأیید

با توجه به میزان بدست آمده برای آماره VAF نتایج نشان داد که به ترتیب ۳۲ و ۲۴ درصد از تاثیر صمیمیت زناشویی و دل بستگی بر کاهش ریسک طلاق (بی ثباتی ازدواج) از طریق پیوستگی می تواند تبیین گردد (جدول ۳). همچنین با توجه به میزان بدست آمده برای آماره VAF مشاهده می شود که به ترتیب ۵۸ و ۳۲ درصد از تاثیر مثلث سازی و دل بستگی بر کاهش ریسک طلاق (بی ثباتی ازدواج) از طریق انطباق پذیری می تواند تبیین گردد (جدول ۳).

بحث

هدف از پژوهش حاضر مدل یابی کاهش ریسک طلاق بر اساس صمیمیت زناشویی، مثلث سازی و دل بستگی با نقش میانجی پیوستگی و انطباق در افراد متاهل با سابقه ۲ تا ۵ سال ازدواج بود.

نتایج نشان داد صمیمیت زناشویی بر کاهش ریسک طلاق (بی ثباتی ازدواج) اثر منفی و مستقیمی دارد. نتایج پژوهش حاضر با نتایج وینبرگ و همکاران (Weinberger et al., 2008)، هیلی (Healy, 2010)، استینک (Steinke, 2005) همسو می باشد. در تبیین نتایج حاضر می توان اینطور بیان کرد که صمیمیت زناشویی نتیجه آشکار شدن مسائل صمیمی و به اشتراک گذاشتن تجربیات صمیمی است. ارتباط تنها و موثرترین راهی است که می تواند صمیمیت را در یک رابطه عمیق تر کند (Patrick et al., 2007). اگر مردم ارتباطات خوبی داشته باشند، همه جنبه های زندگی آنها بهبود می یابد. زوج هایی که به طور موثر ارتباط برقرار می کنند و روابط صمیمی دارند، این توانایی را دارند که یکدیگر را تصدیق کنند، به نیازهای همسرشان گوش دهند و به صورت غیر تدافعی به آنها پاسخ دهند و در صورت بروز سوء تفاهم ها و احساسات منفی روی مسائل موجود تمرکز کنند. که می تواند تاثیر مثبتی در بی ثباتی ازدواج داشته باشد (Halford et al., 2001).

تحقیقات نشان می دهد که داشتن صمیمیت در بین افراد متاهل یکی از عوامل مهم در ایجاد یک ازدواج باثبات است و پرهیز از رابطه صمیمی یکی از عوامل شکست در زندگی خانوادگی است. یکی از نیازهای عاطفی افراد متاهل، روابط صمیمانه است که منبع مهم شادی، احساس معنا و رضایت زناشویی در زندگی است. فردی که صمیمیت بیشتری را در روابط تجربه می کند، می تواند خود را به شکل مطلوب تری در روابط نشان دهد و نیازهای خود را به طور موثرتری به شریک و همسرش بیان کند (Yoo et al., 2014). مطالعات و تجربیات بالینی نشان داده است که در جامعه معاصر، افراد متاهل در برقراری و حفظ روابط صمیمانه و برآوردن انتظارات و نیازهای یکدیگر، با مشکلات شدید و همه جانبه مواجه می شوند. ایجاد و حفظ روابط صمیمانه و ارضای نیازهای عاطفی و روانی در دوران ازدواج، مهارت و هنری است که علاوه بر سلامت روان و تجربیات اولیه سالم، مستلزم داشتن نگرش های منطقی و کسب مهارت ها و انجام وظایف خاص است (Javadivala et al., 2021).

نتایج نشان داد دل بستگی بر کاهش ریسک طلاق (بی ثباتی ازدواج) اثر منفی و مستقیمی دارد. نتایج پژوهش حاضر با بیرامی و همکاران و حسینی و همکاران (Hoseini Beheshtian & Attar, 2020) همسو می باشد.

در تبیین این یافته می توان اینطور بیان کرد که سبک های دل بستگی مختلف دارای ویژگی های شخصیتی متفاوتی هستند و هر یک از این ویژگی ها را می توان عامل مهمی در ازدواج افراد دانست (Cowan et al., 2019). به عنوان مثال، افرادی که سبک دل بستگی ایمن دارند، نسبت به افرادی که در سطوح بالایی از بعد دل بستگی مضطرب هستند، تمایل دارند به رویدادهای استرس زا با سطوح پایین تری از اضطراب واکنش نشان دهند. همچنین این افراد نسبت به افرادی که در ابعاد بالایی از اضطراب و اجتناب قرار دارند، تمایل بیشتری به داشتن تجربیات مثبت در رابطه با شریک زندگی خود دارند و در پاسخگویی به نیازهای او حساسیت بیشتری نشان می دهند و به طور کلی دیدگاه مثبت تری نسبت به خود دارند (Mikulincer et al., 2002). افراد دارای سبک دل بستگی اجتنابی معمولاً از صمیمیت، افراط عاطفی و حسادت می ترسند. تحقیقات نشان داده است که هر چه شباهت در سبک ازدواج بیشتر باشد، موفقیت در ازدواج بیشتر خواهد شد. همچنین افراد تمایل کمتری به برقراری ارتباط با زوج های

ناامن دارند. در حالی که افراد نایمن، به ویژه افراد اجتنابی، نسبت به زوج های دوسوگرا، تمایل کمتری به زوج هایی با سبک دلبستگی اجتنابی دارند. زنان دوسوگرا نیز کمتر جذب مردان اجتنابی می شوند. زنان دوسوگرا بیشتر جذب مردان ایمن و دوسوگرا می شوند. مطالعات نشان داده است که مردان اجتنابی بیشتر جذب افراد ایمن و دوسوگرا می شوند (Hoseini Beheshtian & Attar, 2020). همچنین بیرامی و همکاران (Bayrami et al., 2012) در مطالعه ای نشان داد که بین سبک دلبستگی ایمن و رضایت زناشویی در بین کارکنان دانشگاه رابطه وجود دارد و سبک دلبستگی دوسوگرا بهترین پیش بینی کننده رضایت زناشویی محسوب می شود. این یافته نشان می دهد که هر چه شباهت بین سبک های دلبستگی افراد متاهل بیشتر باشد، احتمال شکست زناشویی و طلاق کمتر می شود.

همچنین صمیمیت زناشویی از طریق پیوستگی اثر غیر مستقیمی بر کاهش ریسک طلاق (بی ثباتی ازدواج) دارد. در تبیین این یافته می توان این طور بیان کرد که ارتباط و روابط بین زوج ها از مهم ترین ابعاد زندگی هر فرد است و روابط زناشویی عامل مهمی در رضایت زندگی زناشویی است که بر تمامی ابعاد زندگی آن ها تأثیر گذار است (Isanezhad et al., 2011). ارتباط و روابط بین زوج ها کلیدی ترین عامل در رضایت زندگی زناشویی است که بر تمامی ابعاد زندگی آن ها تأثیر گذار است (Hawkins & Ooms, 2012). داشتن رابطه صمیمانه با دیگران یکی از بزرگترین موهبت های انسانی است، به گونه ای که به نظر می رسد هیچ چیز به اندازه آن نمی تواند در بهزیستی روان شناختی و بالا بردن کیفیت کارکردهای انسان نقش داشته باشد (Prager & Roberts, 2004). صمیمیت فرایندی تعاملی است که محور آن شناخت فهم پذیرش همدلی با احساسات فرد دیگر و قدردانی می باشد که نتیجه افشای مسائل صمیمانه و در میان گذاشتن تجارب صمیمانه است (Cordova et al., 2005). صمیمیت نیز همانند سایر مؤلفه های تحقیق از ویژگی هایی است که پیش از ازدواج شکل می گیرد. پیوستگی خانواده گاهی به عنوان خانواده گرایی به آن اشاره می شود. پیوندهای عاطفی که افراد متاهل با یکدیگر دارند مرتبط است. به نظر می رسد پیوستگی به عنوان مولفه اثر گذار بر پیوند عاطفی افراد متاهل و درک متقابل نسبت به یکدیگر به عنوان میانجی بین صمیمیت و کاهش ریسک طلاق نقش ایفا کرده و منجر به بهبود صمیمیت زناشویی می شود. تحقیقات نشان داده است که زوج هایی که شناخت بیشتری نسبت به یکدیگر دارند، تعامل و ادراک بین فردی بیشتری خواهند داشت و روابط نزدیک و صمیمی بیشتری را شکل می دهند و با توسعه صمیمیت و روابط می توانند عملکرد موفق را در ازدواج داشته باشند (Ebrahimi et al., 2019).

دلبستگی از طریق پیوستگی و انطباق پذیری اثر غیر مستقیمی بر کاهش ریسک طلاق (بی ثباتی ازدواج) دارد. در تبیین این یافته می توان این طور بیان کرد که پیوستگی و انطباق پذیری توانسته به اثر گذاری سبک های دلبستگی بر کاهش ریسک طلاق کمک کند. منظور از پیوستگی پیوند و تعهد عاطفی است که اعضای خانواده نسبت به یکدیگر دارند و شامل مؤلفه هایی چون رابطه عاطفی تعامل، خانوادگی روابط پدر و مادر رابطه فرزند و والدین، مقدار تعامل به لحاظ زمان و مکان نوع دوست، علائق و در نهایت چگونگی گذراندن اوقات فراغت است، اما انعطاف پذیری به میزان تغییر پذیری در نقش ها قوانین، کنترل و انضباط خانواده اشاره دارد که در این بعد تأکید روی ثبات در مقابل تغییر است. در صورت انعطاف پذیری در خانواده مدیریت خانواده به صورت دموکراتیک خواهد بود و همه اعضا در تصمیم گیری ها شرکت می کنند. بنابر نظریه بالینی نوع و تداوم دلبستگی ما با افراد مهم زندگی وابسته به سبک دلبستگی اولیه است. افراد دارای سبک دلبستگی نایمن بنابر احساس عدم امنیت ناشی از تجارب اولیه اجتناب و تردید را در ارتباط کنونی تجربه می کنند؛ به عبارتی، با مشکل تفکیک هیجان احساسی از تفکر روبه رو هستند که همان طور اثر سبک دلبستگی بر کاهش ریسک طلاق مورد تأیید قرار گرفت (Sadri Damirchi et al., 2020). منجر به بهبود کاهش ریسک طلاق می شود؛ لذا، پیوستگی و انطباق پذیری به عنوان مؤلفه ای اثر گذار در تفکیک هیجانان مربوط به خانواده مبدأ و همچنین پیوند و تعهد عاطفی و انعطاف پذیری در روابط به عنوان میانجی بین سبک های دلبستگی با کاهش ریسک طلاق عمل می کند و اثرات دلبستگی را بهبود خواهد بخشید؛ بنابراین، با توجه به ماهیت سبک دلبستگی اولیه با دلبستگی در سال های بزرگسالی و نقش پیوستگی و انطباق پذیری در خانواده، به نظر می رسد سبک های دلبستگی از طریق پیوستگی در خانواده قادر به اثر گذاری بر کاهش ریسک طلاق در افراد متاهل است.

مثلث سازی از طریق انطباق پذیری اثر غیر مستقیمی بر کاهش ریسک طلاق (بی ثباتی ازدواج) دارد. در تبیین این یافته می توان این طور بیان کرد که انطباق پذیری به مقدار تغییر پذیری در نقش ها، قوانین، کنترل و انضباط خانواده اشاره دارد و به ثبات در مقابل تغییرات اشاره دارد در صورت انطباق پذیری در خانواده، مدیریت خانواده به صورت دموکراتیک می باشد و حالت استبدادی کمتری به خود می گیرد و همه اعضای خانواده در تصمیم گیری ها شرکت می کنند (D. Olson, 2011). که می تواند در روابط مثلث سازی اثر گذار باشد. زوج هایی که مثلثی را شکل می دهند، معمولاً درباره وجود هرگونه اختلاف و ناسازگاری واقعی در داخل رابطه شان انکار شدیدی می کنند، بین آن ها نزدیکی بدون هیچ گونه گرمی و صمیمیت وجود دارد نزدیکی دروغین زمانی که فرزندی در خانواده به عنوان واسطه وارد رابطه ی والدین می شود (Javadian et al., 2021) می توان گفت که مرز بین نسلی بین والدین و فرزند نقض می شود و یک مرز ضعیف و از هم پاشیده میان نسلی شکل می گیرد این گونه مرزها باعث می شود که والدین به جای اتکا اعتماد و کمک از همسر به فرزندان روی آورند درگیر شدن در چنین مثلثی باعث سرکوب عواطف آن ها، اجتناب از نیازهای ارضا نشده و نفی احساس دوری از یکدیگر است (Weiss, 2014). لذا به نظر می رسد انطباق پذیری به عنوان مؤلفه ای اثر گذار در تفکیک

هیجانان و افزایش انعطاف‌پذیری در روابط به عنوان میانجی بین مثلث سازی با کاهش ریسک طلاق عمل می‌کند و اثرات مثلث سازی را بهبود می‌بخشد. به نظر می‌رسد مثلث سازی از طریق انطباق‌پذیری قادر به اثر گذاری بر کاهش ریسک طلاق در افراد متأهل است. از محدودیت‌های پژوهش حاضر پایین بودن حجم نمونه، استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، عدم گروه پیگیری و عدم کنترل متغیرهای مداخله‌گر است. بنابراین پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی از روش‌های نمونه‌گیری تصادفی و حجم نمونه مناسب استفاده شود، علاوه بر این به منظور بررسی ماندگاری نتایج پژوهش، پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی مرحله پیگیری نیز مورد توجه قرار گیرد و همچنین تأثیر متغیرهای مداخله‌گر مثل وضعیت فرهنگی- اجتماعی، سطح تحصیلات نیز کنترل شود.

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج تحقیق می‌توان نتیجه گرفت پیوستگی در بین سبک‌های دلبستگی و صمیمیت زناشویی و انطباق‌پذیری در بین مثلث سازی و سبک‌های دلبستگی با کاهش ریسک طلاق در افراد متأهل با سابقه ۵ سال نقش میانجی ایفا می‌کند.

ملاحظات اخلاقی

ابتدا از تمامی آزمودنی‌ها رضایت‌نامه آگاهانه دریافت شد و سپس در پژوهش حاضر شرکت کردند.

حمایت مالی

این پژوهش از هیچ مؤسسه و نهادی حمایت مالی دریافت ننموده و کلیه هزینه‌ها در طول فرآیند اجرای پژوهش بر عهده پژوهشگر بوده است.

تعارض منافع

بین نویسندگان هیچ گونه تضاد منافع وجود ندارد.

سهام مشارکت نویسندگان

نویسنده اول، اقدامات اجرایی و نگارش اولیه مقاله را انجام داده است و نویسنده دوم (نویسنده مسئول) تحلیل داده‌ها را بر عهده داشته است.

سپاسگزاری

نویسندگان مقاله‌ی حاضر بر خود لازم می‌دانند از تمامی شرکت‌کنندگان در پژوهش که زمینه‌ی انجام پژوهش را فراهم آوردند، تشکر و قدردانی نمایند.

References

- Abbaspour, Z. E., Khojeste Mehr, R., Rajabi, G., Aalipour, S., Attari, Y. A., & Rahmani, A. (2014). the effectiveness of family-oriented and solution-oriented cognitive behavioral therapies on suicidal thoughts, symptoms Depression, attachment and family adaptability of suicide attempters. *Family Counseling and Psychotherapy*, 4(2), 185-227. [Persian]. Doi: 20.1001.1.22516654.1393.4.2.1.2
- Asa, U., & Nkan, V. (2017). Factors associated with marital instability among Rural farming households in Akwa Ibom State, Nigeria. *European Scientific Journal*, 13(15), 290-299. DOI: <https://doi.org/10.19044/esj.2017.v13n15p290>
- Banford, A., Ivey, D. C., Wickrama, T., Fischer, J., Prouty, A., & Smith, D. (2016). The role of natural disaster in individual and relational adjustment in Sri Lankan mothers following the 2004 tsunami. *National Library Of Medicine*, , 40(1), 134-157. DOI: 10.1111/disa.12137
- Bayrami, M., Fahimi, S., Akbari, E., & Amiri Pichakolaei, A. (2012). Predicting marital satisfaction on the basis of attachment styles and differentiation components. *J Fundam Mental Health*, 14(1), 64-77. [Persian]. doi: 10.22038/jfmh.2012.935
- Cometto, J. L. (2014). Factors predicting adolescents' and parents' help seeking behaviour.

- Cordova, J. V., Gee, C. B., & Warren, L. Z. (2005). Emotional skillfulness in marriage: Intimacy as a mediator of the relationship between emotional skillfulness and marital satisfaction. *Journal of Social and Clinical Psychology, 24*(2), 218-235. DOI:10.1521/jscp.24.2.218.62270
- Cowan, P. A., Cowan, C. P., Pruett, M. K., & Pruett, K. (2019). Fathers' and mothers' attachment styles, couple conflict, parenting quality, and children's behavior problems: *An intervention test of mediation. Attachment & human development, 21*(5), 532-550. DOI: 10.1080/14616734.2019.1582600
- Ebrahimi, S., Godarzi, M., & Isanejad, O. (2019). The effectiveness of premarital counseling with the relationship attachment model on marital intimacy needs in marriage applicants. *RBS, 17*(3): 508-519 [Persian]. doi: 20.1001.1.17352029.1398.17.3.15.2
- Edwards, J. N., Johnson, D. R., & Booth, A. (1987). Coming apart: A prognostic instrument of marital breakup. *Family Relations, An Interdisciplinary Journal of Applied Family Studies, 36*(2), 168-170. doi.org/10.2307/583948
- Gregorio, V. L. (2022). Isolation and immunity within the family: Commuter marriages in Southeast Asia. *Current Sociology, Current Sociology, 70*(5), 703-719. doi.org/10.1177/0011392120972143
- Halford, W. K., Sanders, M. R., & Behrens, B. C. (2001). Can skills training prevent relationship problems in at-risk couples? Four-year effects of a behavioral relationship education program. *Journal of family psychology, 15*(4), 750. DOI: 10.1037//0893-3200.15.4.750
- Hawkins, A. J., & Ooms, T. (2012). Can marriage and relationship education be an effective policy tool to help low-income couples form and sustain healthy marriages and relationships? A review of lessons learned. *Marriage & Family Review, 48*(6), 524-554. DOI:10.1080/01494929.2012.677751
- Healy, A. E. (2010). Living together: Conservative protestants and cohabitation. Thesis, Georgia State University, 2010. doi.org/10.57709/1354347
- Islami Baba Heidari F, Asgari F, zargami hajebi M. Correlation of Sexual Schemas with Marital Conflicts and Marital Instability in Couples. *JHPM 2021; 10* (2) :98-109. [Persian]. <http://jhpm.ir/article-1-1237-en.html>
- Heiden Rootes, K. M., Jankowski, P. J., & Sandage, S. J. (2010). Bowen family systems theory and spirituality: Exploring the relationship between triangulation and religious questing. *Contemporary Family Therapy, 32*, 89-101. DOI:10.1007/s10591-009-9101-y
- Hoseini Beheshtian, S. M., & Attar, M. (2020). The role of personality traits, attachment styles, and intimacy in predicting divorce. *Sociological Cultural Studies, 11*(3), 87-111. [Persian]. 10.30465/SCS.2020.5941
- Isanezhad, O., Ahmadi, S. A., Etemadi, O., & Qaderpour, R. (2011). The study of the effectiveness of relationship enhancement on marital coping strategies. *Journal of Research in Behavioural Sciences, 9*(1). [Persian]. <https://sid.ir/paper/106421/en>
- Javadian, S. R., Eshghi Nasrabadi, N., & Alinejad, M. (2021). The Study of Triangulation Forms and Their Relationship with Parenting Styles among Families in Yazd. *Quarterly Journal of Social Work, 10*(1), 68-75. [Persian]. <http://socialworkmag.ir/article-1-613-en.html>
- JavadiVala, Z., Allahverdipour, H., Asghari Jafarabadi, M., Azimi, S., Gilani, N., & Chattu, V. K. (2021). Improved couple satisfaction and communication with marriage and relationship programs: are there gender differences?—a systematic review and meta-analysis. *Systematic Reviews, 10*, 1-14. [Persian]. doi.org/10.1186/s13643-021-01719-0
- Joulazadeh Esmaeili, A. A., Karimi, J., Goodarzi, K., & Asgari, M. (2020). Comparison of the effectiveness of acceptance and commitment-based Couple Therapy and emotionally focused couple therapy on unadjusted couples' attachment styles. *Family Counseling and Psychotherapy, 9*(2), 1-30. doi: 10.22034/fcp.2020.61414
- Karimi R, Bakhtiyari M, Masjedi Arani A. (2019). Protective factors of marital stability in long-term marriage globally: a systematic review. *Epidemiol Health. 41*(2), 589-613. doi: 10.4178/epih.e2019023.
- KavehFarsani, Z. (2021). Evaluating the model investigating the relationship between apology and the marital relationships quality: the mediating of marital empathy and emotional forgiveness. *Biannual Journal of Applied Counseling, 10*(2), 51-72. [Persian]. doi: 10.22055/jac.2021.36352.1784
- Kline, R. B. (1998). Structural equation modeling. New York: Guilford.
- Liu, K., Chen, W., & Lei, L. (2020). WITHDRAWN: The defensive or disruptive role of attachment style on preparing teens to cope with parental phubbing. In: Elsevier. *Children and Youth Services Review, 9*(4): 189-203. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.104932>

- Liu, K., Chen, W., Wang, H., Geng, J., & Lei, L. (2021). Parental phubbing linking to adolescent life satisfaction: The mediating role of relationship satisfaction and the moderating role of attachment styles. *Child: Care, Health and Development*, 47(2), 281-289. DOI: 10.1111/cch.12839
- Mikulincer, M., Florian, V., Cowan, P. A., & Cowan, C. P. (2002). Attachment security in couple relationships: A systemic model and its implications for family dynamics. *Family process*, 41(3), 405-434. DOI: 10.1111/j.1545-5300.2002.41309.x
- Minnotte, K. L., Pedersen, D., & Mannon, S. E. (2010). The emotional terrain of parenting and marriage: Emotion work and marital satisfaction. *The Social Science Journal*, 47(4), 747-761. <https://doi.org/10.1016/j.soscij.2010.07.011>
- Mirgain, S. A., & Cordova, J. V. (2007). Emotion skills and marital health: The association between observed and self-reported emotion skills, intimacy, and marital satisfaction. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 26(9), 983-1009. DOI:10.1521/jscp.2007.26.9.983
- Mohannaee, S., Rishehri, A. P., Golestaneh, S., & Keykhosrovani, M. (2019). The effectiveness of couple therapy by Hendrix imago therapy method on improving couples communication patterns and reduction of emotional divorce in couples applying for divorce Bushehr City. *Iranian Journal of Psychiatric Nursing*, 7(1), 58-65. URL: <http://ijpn.ir/article-1-1248-en.html>
- Momeni, K., Kavooosi Omid, S., & Amani, R. (2015). Predicting marital commitment on the basis of differentiation of self, family adaptability and cohesion, and marital intimacy. *Family Pathology, Counseling and Enrichment Journal*, 1(2), 46-58. [Persian]. URL: <http://fpcej.ir/article-1-98-en.html>
- Moon, S., Jin, J., Cheon, S. H., Park, S., & Kim, S.-H. (2018). The influence of marital intimacy on urinary and sexual symptom experience among patients with prostate cancer: a cross-sectional study. *Contemporary Nurse*, 54(2), 171-181. DOI: 10.1080/10376178.2018.1462092
- Narimani, M., Yosefi, F., & Kazemi, R. (2014). The role of attachment styles and quality of life in predicting psychological well-being in adolescents with learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 3(4), 124-142. [Persian]. doi: 93-3-4-8
- Olson, D. (2011). FACES IV and the circumplex model: Validation study. *Journal of marital and family therapy*, 37(1), 64-80. <https://doi.org/10.1111/j.1752-0606.2009.00175.x>
- Olson, D. H. (2000). Circumplex model of marital and family systems. *Journal of family therapy*, 22(2), 144-167. <https://doi.org/10.1111/1467-6427.00144>
- Omidi, M., Koraei, A., & Sudani, M. (2020). Investigating the Evaluation of the Effectiveness of an Integrated Model of Therapy Using Structural and Gottman Method Approaches on Cohesion, Flexibility and Communication of Disadjustment Couples. *Islamic Life Journal*, 4(3), 106-115. [Persian]. https://www.islamiilife.com/article_188282.html?lang=en
- Patrick, S., Sells, J. N., Giordano, F. G., & Tollerud, T. R. (2007). Intimacy, differentiation, and personality variables as predictors of marital satisfaction. *The family journal*, 15(4), 359-367. DOI:10.1177/1066480707303754
- Poursardar, F., Sadeghi, M., Goodarzi, C., & Roozbehani, M. (2019). Integrative treatments and couple therapy: Comparison of the effectiveness of integrative approaches, therapy emotionally focused couple therapy and therapy integrative behavioral couple therapy on forgiveness in couples with marital conflict. *Family Counseling and Psychotherapy*, 8(2), 69-96. [Persian]. DOI.ORG/10.34785/J015.2018.004
- Prager, K. J., & Roberts, L. J. (2004). Deep intimate connection: Self and intimacy in couple relationships. In *Handbook of closeness and intimacy* (pp. 53-70): Psychology Press.
- Qorbani-Vanajemi, M., Ejei, J., & Gholamali-Lavasani, M. (2019). Effectiveness of attributional retraining on mental health of male middle school students with divorced parents. *Knowledge & Research in Applied Psychology*, 20(1), 26-34. [Persian]. URL: <http://journal.rums.ac.ir/article-1-6992-en.html>
- Rezaei, Z., Boostanipoor, A., & Habibian, F. (2013). The survey of Confidence and Intimacy in Predicting of Marital Instability in married women and men. *Consulting Research*, 12(47), 69-82. [Persian]. URL: <http://irancounseling.ir/journal/article-1-60-fa.html>
- Sadri Damirchi, A., Fathi, D., & Hashemi Mehr, M. (2020). Investigating the role of mediation of differentiation in attachment styles and affiliation-family adaptation with marital disturbance of parents with special learning disorders. *Journal of Learning Disabilities*, 9(2), 58-80. [Persian]. doi: 10.22098/JLD.2020.856

- Schaan, V. K., Schulz, A., Schächinger, H., & Vögele, C. (2019). Parental divorce is associated with an increased risk to develop mental disorders in women. *Journal of affective disorders*, 257, 91-99. DOI: 10.1016/j.jad.2019.06.071
- Steinke EE. (2005). Intimacy needs and chronic illness: strategies for sexual counseling and self-management. *J Gerontol Nurs*. 31(5):40-50. doi: 10.3928/0098-9134-20050501-08. PMID: 15916202.
- Umedjanova, M., Salikhov, S. M., & Salikhov, T. (2022). The role of national education in preparing young people for family life. *European journal of innovation in nonformal education*, 2(2), 271-276. <http://www.inovatus.es/index.php/ejine/article/view/352>
- Walker, A. J., & Thompson, L. (1983). Intimacy and intergenerational aid and contact among mothers and daughters. *Journal of Marriage and the Family*, 841-849. <https://doi.org/10.2307/351796>
- Weinberger, M. I., Hofstein, Y., & Whitbourne, S. K. (2008). Intimacy in young adulthood as a predictor of divorce in midlife. *Personal Relationships*, 15(4), 551-557. doi: 10.1111/j.1475-6811.2008.00215.x
- Weiss, J. M. (2014). Marital preparation, experiences, and personal qualities in a qualitative study of individuals in great marriages: Utah State University.
- Yoo, H., Bartle-Haring, S., Day, R. D., & Gangamma, R. (2014). Couple communication, emotional and sexual intimacy, and relationship satisfaction. *Journal of sex & marital therapy*, 40(4), 275-293. DOI: 10.1080/0092623X.2012.751072
- Yoosefi, N., Karimipour, B. H., & Azizi, A. (2017). Comparing the effectiveness of group counseling based on acceptance and commitment and solution-focused group counseling on function of the families in the verge of divorce. *Journal of Psychological Studies*, 13(3), 95-110. [Persian]. doi: 10.22051/PSY.2017.13474.131

